ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1970

Vyhlásené: 28.12.1970 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

138

ZÁKON

z 21. decembra 1970,

ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ustanovenia Hospodárskeho zákonníka

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Hospodársky zákonník č. 109/1964 Zb. v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

1. Za § 18 sa vkladá ustanovenie tohto znenia:

„§ 18a

Socialistické organizácie môžu vyvíjať hospodársku činnosť len v rozsahu vymedzenom predmetom činnosti určeným v zriaďovacej listine, v štatúte alebo v stanovách, alebo v inom akte, ktorým im bola určitá hospodárska činnosť povolená; pre rozsah hospodárskej činnosti rozpočtových organizácií platí ustanovenie § 60 ods. 1. Organizácie nesmú vymedzený rozsah predmetu činnosti prekračovať alebo inak neoprávnene vyvíjať hospodársku činnosť. Pokiaľ v právnych predpisoch nie je ustanovené niečo iné, nie je prekračovaním predmetu činnosti maloobchodný predaj výrobkov, ktoré organizácia vyrába, úprava alebo iné spracovanie predávaných výrobkov a poskytovanie prác alebo výkonov súvisiacich s predajom, doplnkový predaj výrobkov súvisiacich s poskytovanými prácami alebo výkonmi a prípadne aj iné dodávky, práce alebo výkony, pokiaľ sa vykonávajú len príležitostne, ojedinele a krátkodobe.“

2. § 24 ods. 1 znie:

„(1) Právne úkony socialistických organizácií sú neplatné, ak sú v rozpore s právnymi predpismi alebo ich účel obchádzajú alebo sú v rozpore so zásadami hospodárskej politiky Československej socialistickej republiky alebo ak ich predmetom je nemožné plnenie. Plnenie nie je nemožné, ak ho možno uskutočniť len za sťažených podmienok alebo s väčšími nákladmi alebo až po určenom čase.“

3. K § 24 sa pripája tento ďalší odsek:

„(4) Organizácia, ktorá vedela alebo musela vedieť, že právny úkon je neplatný, je povinná nahradiť škodu, ktorá vznikla v dôsledku neplatnosti právneho úkonu organizácii, ktorá dôverovala platnosti právneho úkonu.“

4. Za § 50 sa pod nadpis „Prevody a zmeny výrobných programov“ vkladá ustanovenie tohto znenia:

„§ 51

Výrobný program je dovolené previesť medzi štátnymi hospodárskymi organizáciami, len ak sa bezpečne zistila účelnosť a hospodárnosť prevodu a ak sa zabezpečilo plynulé zásobovanie

národného hospodárstva aspoň v doterajšom rozsahu a akosti a riadne plnenie záväzkov voči zahraničiu.“

5. § 53 znie:

„§ 53

(1) Prevody výrobných programov možno vykonať buď dohodou, ktorá na svoju účinnosť vyžaduje súhlas nadriadeného orgánu, prípadne nadriadeného ústredného orgánu alebo krajského národného výboru, ak si súhlas vyhradil, alebo opatrením nadriadeného orgánu (ústredného orgánu alebo krajského národného výboru). Ak ide o organizácie riadené rozličnými orgánmi, je na to potrebná dohoda týchto orgánov.

(2) Dohoda, prípadne opatrenie nadriadeného orgánu musí vymedziť druh a rozsah prevádzanej výroby, rozsah prevádzaných práv a záväzkov a potrebnej spolupráce a určiť deň, ku ktorému sa prevod výrobného programu vykonáva.

(3) Ak pri prevode výrobného programu má byť prevedená aj správa národného majetku, postupuje sa podľa ustanovení § 68.“

6. § 115 znie:

„§ 115
Plánovacie akty

(1) V predpisoch, ktoré upravujú spôsob plánovania rozvoja národného hospodárstva, sa určí, či a na ktorých úsekoch príslušné orgány vydávajú v rámci určenej pôsobnosti také plánovacie akty, ktorými vymedzujú budúce dodávky výrobkov alebo prác medzi organizáciami, prípadne aj inú ich spoluprácu (ďalej len „plánovacie akty"). Tieto plánovacie akty sú podkladom, na základe ktorého sú určité organizácie povinné uzavrieť hospodárske zmluvy.

(2) Orgány, ktoré plánovacie akty vydávajú, menia alebo zrušujú, sú povinné plánovacími aktami zabezpečovať predovšetkým dodávky a poddodávky na

a) úlohy určené menovite príslušnou vládou,

b) plánované úlohy rozvoja vedy a techniky,

c) zabezpečenie obranyschopnosti a bezpečnosti štátu,

d) vývoz a na zabezpečenie záväzkov prijatých pri rokovaniach o medzinárodných hospodárskych vzťahoch orgánmi na to splnomocnenými,

e) životne dôležité potreby starostlivosti o zdravie.“

7. § 116 včítane nadpisu znie:

„§ 116
Zmluva o príprave dodávok

(1) Zmluvou o príprave dodávok sa jedna alebo viacej organizácii zaväzuje uzavrieť do určeného času a na predpokladaný rozsah plnenia budúcu zmluvu.

(2) Zmluva o príprave dodávok môže obsahovať aj záväzky na vzájomnú spoluprácu za účelom riadnej a včasnej prípravy budúcich plnení.

(3) Zmluva o príprave dodávok vzniká, ak dôjde k dohode o celom jej obsahu.

(4) Vykonávacím predpisom sa môžu podrobnejšie upraviť náležitosti zmluvy o príprave dodávok a môže sa odchylne upraviť jej vznik; právnym predpisom môže byť ustanovená povinnosť túto zmluvu uzavrieť.“

8. § 119 znie:

„§ 119

(1) Organizácie sú povinné pri zabezpečovaní plánovaných úloh spolupracovať a pomáhať si tak, aby sa čo najlepšie zabezpečili potreby národného hospodárstva. Najmä sú povinné zaväzovať sa pri uzavieraní hospodárskych zmlúv na dodávky výrobkov, prác alebo výkonov v akosti, sortimente a v lehotách, ktoré sú z hľadiska celého národného hospodárstva na plnenie plánovaných úloh najvhodnejšie, a svoje záväzky riadne plniť.

(2) Organizácie nesmú v rozpore s požiadavkami odberateľov obmedzovať výrobu alebo vypúšťať z výrobného programu výrobky, práce alebo výkony, pokiaľ im na to nedá súhlas nadriadený orgán, prípadne nadriadený ústredný orgán alebo krajský národný výbor, ak si súhlas vyhradil. Ak ide o výrobky určené na predaj občanom alebo o výrobky určené na vývoz, dáva príslušný orgán súhlas po prerokovaní s ministerstvom obchodu alebo s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu. Ustanovenie § 51 platí obdobne.

(3) Organizácie nesmú odmietnuť uzavretie hospodárskej zmluvy na dodávku výrobkov, prác alebo výkonov za obvyklých podmienok, ak prevzatím záväzku nie je ohrozené plnenie ich iných povinností; sú pritom povinné prednostne uspokojovať požiadavky na dodávky slúžiace na zabezpečenie potrieb, ktoré sa v štátnom pláne uvádzajú ako prednostné, a ďalej požiadavky tých odberateľov, na uspokojovanie ktorých boli zriadené.“

9. Za § 119 sa vkladá ustanovenie tohto znenia:

„§ 119a

(1) Organizácie nesmú zneužívať svoje hospodárske postavenie na získanie neoprávnených alebo neprimeraných výhod na úkor iných organizácií alebo na úkor spotrebiteľov. Nesmú najmä

a) vynucovať si neprimerané hospodárske podmienky pri uzavieraní hospodárskych zmlúv alebo iných dohôd, obzvlášť vynucovať si dohody o plnení, ktoré je v čase uzavretia zmluvy v nápadnom nepomere k plneniu organizáciou poskytovanému,

b) viazať súhlas s uzavretím hospodárskej zmluvy na prevzatie záväzku, ktorý s požadovaným predmetom plnenia nesúvisí,

c) zastaviť alebo obmedziť predaj výrobkov, zatajovať alebo hromadiť výrobky, aby sa vyvolal ich nedostatok za účelom udržania alebo neoprávneného zvýšenia cien alebo získania iného neoprávneného hospodárskeho prospechu.

(2) Organizácie sa nesmú samy alebo po dohode s inými organizáciami vo svojej hospodárskej činnosti dopúšťať konania, ktoré by v rozpore so záujmami rozvoja národného hospodárstva obmedzovalo alebo inak nepriaznivo ovplyvňovalo činnosť iných organizácií alebo bolo na ujmu spotrebiteľov.

(3) Organizácia, ktorá má právny záujem, môže sa na hospodárskej arbitráži domáhať toho, aby sa organizácia, ktorá koná v rozpore s ustanoveniami predchádzajúcich odsekov, zdržala takého konania a odstránila protiprávny stav; organizácia, ktorej bola takým konaním spôsobená škoda, sa môže domáhať jej náhrady včítane ušlého zisku. Ak konaním boli poškodené záujmy spotrebiteľov alebo národného hospodárstva, je organizácia povinná odviesť do štátneho rozpočtu dvojnásobok sumy, ktorú neoprávnene

získala; na túto povinnosť sa však započíta suma, ktorú je organizácia z toho istého dôvodu povinná zaplatiť ako majetkovú sankciu do štátneho rozpočtu na základe iných právnych predpisov.“

10. § 125 znie:

„§ 125

(1) Organizácie sa môžu dohodnúť na zmene alebo zrušení záväzku, pokiaľ to nevylučuje právny predpis alebo povaha záväzku; môžu sa tiež dohodnúť na tom, že jedna z nich požiada o rozhodnutie hospodársku arbitráž.

(2) Ak sa jedna z organizácií domáha zmeny alebo zrušenia záväzku na podklade plánovacieho aktu, je druhá organizácia povinná na zmenu alebo zrušenie pristúpiť. To isté platí v prípade, keď nebolo vydané opatrenie, ktoré je právnym predpisom určené ako predpoklad plnenia záväzku alebo keď sa plnenie záväzku aspoň jednej z organizácií dostalo do rozporu s opatrením príslušného ústredného orgánu alebo národného výboru, urobeným podľa právnych predpisov; organizácia, na strane ktorej vznikol dôvod pre zmenu alebo zrušenie záväzku, je povinná nahradiť druhej organizácii nevyhnutné náklady, ktoré jej v súvislosti s prípravou na plnenie záväzku, so zmenou záväzku alebo s jeho zrušením vznikli.“

11. § 128 znie:

„§ 128

(1) Ak to nevylučuje právny predpis, dohoda organizácií alebo povaha záväzku, môžu sa práva zo záväzku postúpiť dohodou na inú organizáciu. Dokiaľ organizácia, ktorá má povinnosť plniť, nevie o postupe, môže plniť organizácii pôvodne oprávnenej.

(2) Povinnosť zo záväzku môže dohodou prevziať iná organizácia len so súhlasom oprávnenej organizácie, pokiaľ nejde o prevzatie na základe rozhodnutia alebo so súhlasom nadriadených orgánov.

(3) Medzi štátnymi organizáciami sa môžu práva a povinnosti zo záväzku previesť priamo opatrením nadriadeného orgánu; ak ide o organizácie riadené rozličnými orgánmi, je na takéto opatrenie potrebná dohoda týchto orgánov.“

12. Za § 129 sa vkladajú ustanovenia tohto znenia:

„§ 129a

Organizácia, ktorá uzavrela zmluvu alebo inú dohodu na neurčitý čas, je oprávnená ju vypovedať najmenej šesť mesiacov vopred, pokiaľ z povahy záväzku, z právneho predpisu alebo z dohody nevyplýva o možnosti výpovede, prípadne o výpovedných lehotách niečo iné.

§ 129b

(1) Záväzok zaniká, ak sa jeho plnenie stane nemožným (§ 24 ods. 1); nezaniká však, pokiaľ nemožnosť plnenia spôsobila zaviazaná organizácia.

(2) Ak sa stane nemožnou len časť plnenia, zaniká záväzok len do tejto časti. Ak však z povahy zmluvy alebo z účelu plnenia, ktorý bol organizáciám známy pri vzniku záväzku, vyplýva, že plnenie zvyšku by bolo hospodársky neodôvodnené, zaniká záväzok v celom rozsahu.“

13. § 131 ods. 3 znie:

„(3) Lehota na zánik práva na náhradu škody sa začína od prvého dňa roku nasledujúceho po tom, keď sa poškodená organizácia dozvedela o výške škody a o organizácii, ktorá za ňu zodpovedá. Právo na náhradu škody možno však uplatniť najneskôr do konca druhého roka nasledujúceho po uplynutí lehôt na reklamáciu chýb, ak ide o škodu vzniknutú chybným plnením; v ostatných prípadoch najneskôr do konca desiateho roka nasledujúceho po vzniku škody.“

14. § 132 znie:

„§ 132

(1) Ak oprávnená organizácia dostane písomné uznanie záväzku čo do dôvodu i rozsahu, prestáva plynúť pôvodná lehota na zánik práv. Celá lehota plynie znova odo dňa, keď sa pôvodná lehota mala skončiť. Ak sa uznanie týka len časti záväzku, nastávajú tieto dôsledky len v tejto časti. Záväzok s týmito účinkami možno uznať len raz.

(2) V prípade, keď pri bezhotovostných platbách dal veriteľ podľa predpisov o platobnom a zúčtovacom styku oprávnene príkaz na úhradu pohľadávky peňažnému ústavu, prestáva plynúť lehota na zánik práv týmto dňom. Ak bol príkaz na úhradu odvolaný alebo vrátený, prípadne ak bol daný zákaz úhrady, plynie celá lehota znova odo dňa, keď sa pôvodná lehota mala skončiť.“

15. § 147 znie:

„§ 147

(1) Nahrádza sa to, o čo sa majetok poškodenej organizácie škodnou udalosťou zmenšil. Pri škodách na poľnohospodárskych a lesných porastoch (kultúrach), pri škodách na živočíšnej produkcii a pri škodách spôsobených znemožnením výroby na poľnohospodárskej a lesnej pôde sa uhrádza aj to, čo by bola poškodená organizácia dosiahla, keby nebola nastala škodná udalosť (ušlý zisk); v ostatných prípadoch sa ušlý zisk nahrádza len vtedy, ak organizácia hrubo porušila svoje povinnosti. Pri porušení záväzku sa však nenahrádza škoda, ktorú organizácia, ktorá škodu spôsobila, nemohla pri vzniku záväzku predvídať ako obvyklý následok takého porušenia.

(2) Škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však poškodená organizácia o to požiada a ak je to možné a účelné, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

(3) Na náhradu škody sa započítavajú majetkové sankcie, na ktoré vzniklo poškodenej organizácii právo následkom nesplnenia povinností, ktorých porušením bola škoda spôsobená.

(4) V právnych predpisoch sa môže rozsah náhrady škody v určitých prípadoch ustanoviť odchylne.“

16. § 149 znie:

„§ 149

Právo na náhradu škody, ktorá vznikla chybným plnením, nie je dotknuté zánikom práv zo zodpovednosti za chyby.“

17. § 153 znie:

„§ 153

(1) Hospodárska zmluva vzniká, ak dôjde k dohode o predmete a čase plnenia, prípadne o ďalších náležitostiach, o ktorých pri dojednávaní zmluvy niektorá z organizácií vyhlási, že dohoda o nich je nevyhnutná pre vznik zmluvy. Ak sa cena tvorí dohodou organizácií, vznikne zmluva, len ak dôjde aj k dohode o výške ceny alebo o spôsobe, akým sa cena určí.

(2) Dohoda o predmete a čase plnenia, prípadne o cene a o ďalších náležitostiach určených ako podmienka vzniku zmluvy sa môže nahradiť

a) pri uzavieraní zmluvy o dodávke výrobkov, ak návrh zmluvy predkladá odberateľ, tým, že odberateľ do jedného mesiaca odo dňa, keď dostal od dodávateľa návrh zmien alebo doplnkov týkajúcich sa predmetu alebo času plnenia, prípadne ceny alebo iných náležitostí určených ako podmienka vzniku zmluvy, neoznámi dodávateľovi, že s týmito zmenami alebo doplnkami nesúhlasí; v tomto prípade je zmluva uzavretá v znení zmien a doplnkov navrhnutých dodávateľom;

b) ak to nevylučuje povaha záväzku, tým, že dodávateľ poskytne požadované plnenie a odberateľ ho bez zbytočného odkladu neodmietne; ak sa poskytne len časť požadovaného plnenia, došlo k uzavretiu zmluvy len v rozsahu poskytnutého plnenia;

c) rozhodnutím hospodárskej arbitráže v prípade, keď sa tak organizácie dohodli, a v prípade, keď povinnosť aspoň jednej z organizácií uzavrieť na žiadosť druhej organizácie hospodársku zmluvu vyplýva z právneho predpisu alebo zo zmluvy o príprave dodávok. Organizácia, ktorá sa domáha uzavretia zmluvy, je povinná nahradiť druhej organizácii zvýšenie nákladov vzniknuté v dôsledku uzavretia zmluvy, pokiaľ bola na predpokladaný rozsah tohto zvýšenia pred uzavretím zmluvy upozornená; to neplatí, ak sa organizácia domáha uzavretia zmluvy na základe plánovacieho aktu alebo na základe opatrenia podľa § 118 alebo na základe zmluvy o príprave dodávok.

(3) Ak vznikne zmluva, ale organizácie sa nedohodli o iných náležitostiach, než je predmet a čas plnenia, prípadne cena alebo iná náležitosť určená ako podmienka vzniku zmluvy, stanú sa tieto náležitosti súčasťou zmluvy v znení zmien a doplnkov uvedenom v prijatí návrhu zmluvy, ak organizácia, ktorá návrh podala, nepožiada hospodársku arbitráž do jedného mesiaca od vzniku zmluvy o rozhodnutie. Ak rozhodnutie hospodárskej arbitráže neurčí inak, má rozhodnutie účinok od vzniku zmluvy.

(4) Ak bola dohodnutá vyššia cena, než aká je prípustná podľa cenových predpisov, platí za dohodnutú najvyššie prípustná cena.

(5) Nahradenie dohody o cene môže byť v predpisoch o cenách upravené inak.“

18. § 155 znie:

„§ 155

(1) Ak má byť hospodárskou zmluvou založený spoločný záväzok niekoľkých organizácií a ak nie sú zaviazané spoločne a nerozdielne, určí organizácia v zmluve podiely, v akých sú jednotlivé organizácie oprávnené alebo zaviazané, prípadne určí, ktorá z nich a do akej doby podiely určí. Ak organizácia, ktorá je podľa zmluvy povinná podiely určiť, v ustanovenej lehote tak neurobí, je zaviazaná alebo oprávnená sama. Ak podiely nie sú v zmluve určené, ani nie je upravené ich určenie, sú organizácie zaviazané alebo oprávnené rovnakým dielom.

(2) Ak zmluvu nepodpisujú všetky organizácie, musí byť tá z nich, ktorá zmluvu podpisuje, ostatnými organizáciami splnomocnená, inak je zaviazaná alebo oprávnená sama.“

19. Za § 155 sa vkladajú ustanovenia tohto znenia:

„§ 155a

(1) Ak je podľa dohody zaviazané niekoľko organizácií na to isté plnenie spoločne a nerozdielne, môže oprávnená organizácia požadovať celé plnenie od ktorejkoľvek z nich, pokiaľ z povahy záväzku nevyplýva, že sa môže splniť len spoločnou činnosťou všetkých. Ak splní jedna zo zaviazaných organizácií, záväzok ostatných organizácií voči oprávnenej organizácii zaniká.

(2) Vo vzájomnom pomere sú organizácie zaviazané rovnakým dielom, ak sa nedohodne niečo iné. Pokiaľ nemôže niektorá z organizácií záväzok splniť, rozdelí sa podiel na ňu pripadajúci rovnakým spôsobom na ostatné.

(3) Organizácia, proti ktorej bol uplatnený vyšší nárok, než zodpovedá jej podielu, je povinná bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatné organizácie a dať im príležitosť uplatniť námietky proti nároku; môže sa tiež domáhať, aby ostatné spoločne zaviazané organizácie splnili záväzok v rozsahu podielov na ne pripadajúcich, prípadne po splnení záväzku môže od nich požadovať náhradu v rozsahu podielov na ne pripadajúcich. Tým však nie sú dotknuté práva oprávnenej organizácie.

§ 155b

(1) Ak je organizácia zaviazaná súčasne viacerým organizáciám na nedeliteľné plnenie, môže plnenie požadovať ktorákoľvek z oprávnených organizácií. Splnením jednej z oprávnených organizácií záväzok zaniká.

(2) Pomer medzi spoločne oprávnenými organizáciami určuje, či a do akej miery je organizácia, ktorá dostala plnenie, ostatným organizáciám niečím zaviazaná.“

20. § 161 ods. 2 znie:

„(2) Pred vydaním plánovacích aktov je dodávateľ povinný na žiadosť odberateľa uzavrieť zmluvu, len ak ide o včas objednané dodávky alebo poddodávky nevyhnutné na zabezpečenie úloh podľa § 115 ods. 2, prípadne ak ide o dodávky včas objednané na základe zmluvy o príprave dodávok; po vydaní plánovacích aktov sú organizácie povinné uzavreté zmluvy upraviť (§ 125). Za rovnakých podmienok je dodávateľ povinný uzavrieť zmluvu aj pri výrobkoch, na ktoré sa plánovacie akty nevydávajú, ak ide o zabezpečenie obranyschopnosti alebo bezpečnosti štátu.“

21. § 191 ods. 4 znie:

„(4) Poskytovanie a dojednávanie iných prirážok alebo zrážok je možné, len ak tak ustanovujú právne predpisy; v nich môže byť aj poskytovanie a dojednávanie prirážok a zrážok upravené odchylne.“

22. K § 196 sa pripája tento ďalší odsek:

„(4) Úrad pre normalizáciu a meranie môže na návrh ústredného orgánu nadriadeného odberateľovi určiť po prerokovaní s ústredným orgánom nadriadeným dodávateľovi, že organizácie sú povinné dojednať preverovanie akosti dodávok určitých výrobkov štatistickou prebierkou.“

23. § 201 ods. 1 písm. a) znie:

„a) ak je chyba neodstrániteľná, požadovať v rozsahu chybného plnenia buď nové bezchybné plnenie, alebo - ak to nie je možné - požadovať zrušenie zmluvy. To isté právo má pri výrobkoch určených na predaj občanom, ak sa chyba vyskytuje po oprave opätovne alebo ak výrobok má väčší počet chýb;"

24. § 204 ods. 1 znie:

„(1) Dodávateľ, ktorý je v omeškaní s dodávkou výrobkov, je povinný zaplatiť odberateľovi za prvý deň omeškania penále vo výške 5 % z ceny nedodaných výrobkov, a ak omeškanie trvá dlhšie než jeden mesiac, ešte ďalšie penále vo výške 5 % z ceny výrobkov nedodaných ani v priebehu mesiaca po dodacej lehote. Povinnosť zaplatiť penále za prvý deň omeškania sa znižuje na 0,5 % z ceny tých nedodaných výrobkov, ktoré dodávateľ dodatočne splnil najneskôr do 15 dní po uplynutí dojednanej dodacej lehoty."

25. § 213 ods. 4 znie:

„(4) Ak ide o dodávky výrobkov, ktorých cena sa tvorí dohodou dodávateľa s odberateľom, môže sa dodávkový príkaz vydať, iba ak dôjde k dohode o výške ceny, prípadne k dohode o spôsobe určenia ceny, pokiaľ predpisy o cenách neustanovujú o spôsobe určenia ceny niečo iné."

26. K § 213 sa pripája tento ďalší odsek:

„(5) Ak dodávkový príkaz nezodpovedá podmienkam uvedeným v odseku 1 a 4, je neplatný a považuje sa za návrh hospodárskej zmluvy, ak inak má náležitosti, o ktorých musí pri uzavretí hospodárskej zmluvy dôjsť k dohode. Dodávateľ je povinný neplatný dodávkový príkaz vrátiť odberateľovi do 10 dní po prijatí, ak nechce uzavrieť hospodársku zmluvu."

27. § 283 ods. 1 znie:

„(1) Predmet a čas plnenia sú dohodnuté, ak je zhoda aspoň v takých podrobnostiach, ktoré zodpovedajú odovzdanej dokumentácii."

28. § 290 znie:

„§ 290

Ak dodávka má ojedinelé drobné chyby alebo ojedinelé drobné nedorobky, ktoré samy osebe ani v spojení s inými nebránia uvedeniu do prevádzky (používania) a nesťažia prevádzku (používanie), je odberateľ povinný takú dodávku prevziať. Dodávka, ktorej chyby bránia uvedeniu do prevádzky (používania), sa nesmie prevziať."

29. § 291 sa označuje ako odsek 1 a k nemu sa pripája tento ďalší odsek:

„(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak dodávateľ pri začatí príslušných prác vedel alebo musel vedieť o chybách hmôt, strojov, zariadení alebo o chybách v projektovej dokumentácii týkajúcej sa jeho dodávky a odberateľa na chyby neupozornil alebo ak dodávateľ poskytol na spracovanie projektovej dokumentácie nesprávne projektové podklady."

30. § 295 ods. 1 znie:

„(1) Dodávateľ, ktorý je v omeškaní so splnením povinnosti dodať, je povinný zaplatiť odberateľovi penále vo výške 0,5 % z ceny dodávky za každý začatý mesiac omeškania. Pri dodávkach súborov strojov a zariadení riešených úplne alebo čiastočne ako úlohy štátneho plánu výskumných a vývojových prác si však organizácie môžu dojednať majetkové sankcie inak."

31. Za § 320 sa vkladá ustanovenie tohto znenia:

„§ 320a

Ak niektoré činnosti patriace investorovi vykonáva iná organizácia (napr. inžinierska alebo projektovo-inžinierska organizácia), vzťahujú sa ustanovenia tejto hlavy, pokiaľ je v nich reč o investorovi, aj na túto organizáciu."

32. Za § 356 sa vkladajú ustanovenia tohto znenia:

„Verejná súťaž

§ 356a

(1) Organizácia, ktorá vyhlasuje verejnú súťaž na určitý výrobok, prácu alebo výkon, je povinná vo vyhlásení vymedziť predmet a čas súťaže, výšku prípadných odmien, spôsob vyhodnotenia súťažných návrhov a ostatné súťažné podmienky.

(2) Podmienky verejnej súťaže sa musia písomne určiť a vhodne zverejniť. Organizácia, ktorá vyhlásila verejnú súťaž, môže použiť súťažné návrhy len podľa súťažných podmienok.

(3) Organizácia, ktorá súťaž vyhlásila, je povinná poskytnúť vyhlásené odmeny tým organizáciám, ktoré podľa vykonaného vyhodnotenia splnili podmienky súťaže.

(4) Organizácia, ktorá sa zúčastní na verejnej súťaži, má nárok na náhradu nákladov spojených s podaním súťažného návrhu, len pokiaľ tak určujú súťažné podmienky.

(5) Verejnú súťaž možno odvolať len zo závažných dôvodov. Odvolanie treba urobiť rovnakým spôsobom, akým bola súťaž vyhlásená, alebo iným rovnako účinným spôsobom. Ak bude verejná súťaž odvolaná, je organizácia, ktorá ju vyhlásila, povinná nahradiť náklady vzniknuté organizáciám, ktoré pred odvolaním súťaže jej podmienky úplne alebo čiastočne už splnili.

§ 356b

Ak vyhlási organizácia súťaž o najvhodnejší návrh na uzavretie určitej zmluvy, robí výzvu na podanie návrhov na uzavretie tejto zmluvy. Organizácia, ktorá podala súťažný návrh (ponuku), je ním viazaná po dobu, ktorú si v návrhu určila, najmenej však po dobu určenú v podmienkach súťaže. Organizácii, ktorá vyhlásila súťaž, vznikne záväzok až prijatím niektorého návrhu.

§ 356c
Užšia súťaž

Ak organizácia vyhlási užšiu súťaž, môžu sa na nej zúčastniť len vyzvané organizácie. Podmienky užšej súťaže sa nezverejňujú. Inak platí aj pre užšiu súťaž primerane ustanovenie o verejnej súťaži.

§ 356d
Verejný prísľub

(1) Verejným prísľubom sa zaväzuje organizácia, ktorá verejne vyhlásila, že zaplatí odmenu alebo poskytne iné plnenie organizácii, ktorá splní podmienky určené vo verejnom prísľube.

(2) Ak podmienky verejného prísľubu neurčujú nič iné, dostane odmenu tá organizácia, ktorá ich splní najskôr.

(3) Ak podmienky verejného prísľubu splní súčasne viacej organizácií a z obsahu podmienok vyplýva, že sa má udeliť len jedna odmena, rozdelí sa odmena medzi nimi rovnakým dielom."

33. Za § 360 sa vkladá ustanovenie tohto znenia:

„Záujmové a účelové zmluvy

(Zmluvy o združení)

§ 360a

(1) Zmluvou o združení sa zaväzujú socialistické organizácie, že spoja svoju činnosť alebo časť svojich prostriedkov na dosiahnutie určitého účelu, prípadne v inom spoločnom záujme.

(2) Zmluva o združení vymedzí činnosť, ktorá je predmetom združenia, spôsob jej uskutočňovania, práva a povinnosti zúčastnených organizácií, výšku podielov, ktorými organizácie prispievajú na úhradu nákladov spojených s výkonom dohodnutej činnosti a dôsledky porušenia zmluvnej povinnosti.

(3) Zmluva o združení vznikne, ak dôjde k dohode o jej celom obsahu. Na platnosť zmluvy je potrebná písomná forma a schválenie nadriadeného orgánu (nadriadených orgánov); ak organizácie združujú peňažné prostriedky, aj schválenie Štátnej banky československej. Nadriadený orgán (nadriadené orgány) môže uložiť organizáciám povinnosť uzavrieť zmluvu o združení, ak je v záujme rozvoja národného hospodárstva, aby sa určité činnosti vykonávali z jedného miesta (gescia).

(4) Na základe zmluvy o združení môže vzniknúť nová socialistická organizácia, ak s tým súhlasí ústredný orgán štátnej správy príslušný podľa predmetu činnosti zakladanej organizácie. Tento orgán tiež schvaľuje štatút alebo stanovy zakladanej organizácie a ich zmeny a vykonáva voči organizácii funkciu orgánu hospodárskeho riadenia. Ak vydanie súhlasu na vznik organizácie patrí niekoľkým ústredným orgánom štátnej správy, dohodnú sa tieto orgány, ktorý z nich bude voči založenej organizácii vykonávať funkciu orgánu hospodárskeho riadenia. Založená organizácia sa zapisuje do podnikového registra. Členovia združenia zodpovedajú za záväzky organizácie spoločne a nerozdielne, ak na ich úhradu nestačí majetok organizácie; ak v zmluve nie je určené niečo iné, vyrovnajú sa medzi sebou podľa výšky svojich podielov.

(5) Zmluva o združení zaniká dohodou zúčastnených organizácií alebo v prípadoch určených v zmluve. Organizáciu vzniknutú na základe zmluvy o združení môže zrušiť aj orgán, ktorý voči nej vykonáva funkciu orgánu hospodárskeho riadenia."

34. Za § 361 sa vkladá ustanovenie tohto znenia:

„§ 362

Pri svojom hospodárení môžu organizácie používať návratné peňažné prostriedky, ktoré im formou úverov poskytuje banka, prípadne iné peňažné organizácie alebo orgány oprávnené poskytovať úvery podľa právnych predpisov. Iné organizácie si také prostriedky medzi sebou poskytovať nesmú, pokiaľ právne predpisy neustanovujú niečo iné."

35. Za § 378 sa vkladá ustanovenie tohto znenia:

„§ 378a

Organizácia, ktorá je v omeškaní s platením peňažného záväzku, je povinná v prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia § 378 ods. 1 a 2, platiť oprávnenej organizácii úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, pokiaľ nie je v právnych predpisoch ustanovené niečo iné. Ustanovenie § 378 ods. 4 platí obdobne."

36. § 391 znie:

„§ 391

Federálne ministerstvo financií vydáva predpisy o úprave finančného hospodárenia, o správe národného majetku a o fakturovaní a platení; v prípade potreby môže odchylne upraviť majetkové sankcie určené za porušenie platobnej a fakturačnej disciplíny."

37. § 392 ods. 1 znie:

„(1) Federálne dodávateľské ministerstvá po dohode so zúčastnenými ministerstvami vydajú podľa potreby na vykonanie šiestej, siedmej, ôsmej časti a desiatej časti druhej hlavy základné podmienky dodávky pre určité skupiny výrobkov a prác; na úsekoch, kde pôsobia ako dodávateľské ministerstvá len ministerstvá republík, vydá základné podmienky dodávky po prerokovaní so zúčastnenými ministerstvami Štátna arbitráž Československej socialistickej republiky. O dodávkach výrobkov na vývoz a z dovozu vydá základné podmienky dodávky Federálne ministerstvo zahraničného obchodu; o dodávkach vývozných investičných celkov vydá základné podmienky dodávky Federálne ministerstvo zahraničného obchodu a Federálne ministerstvo hutníctva a strojárstva; o dodávkach na zabezpečenie obranyschopnosti štátu vydá základné podmienky dodávky Federálne ministerstvo národnej obrany; o dodávkach štátnych hmotných rezerv vydá základné podmienky dodávky Správa federálnych hmotných rezerv; o dodávkach poľnohospodárskych výrobkov a potrieb vydá základné podmienky dodávky Federálne ministerstvo poľnohospodárstva a výživy."

38. § 392 ods. 3 a 4 znejú:

„(3) Federálne ministerstvo dopravy po dohode so zúčastnenými ministerstvami podrobne upraví v prepravných poriadkoch hospodárske záväzky obsiahnuté v deviatej časti a prípravnú zmluvu v preprave.

(4) Federálne ministerstvo pre technický a investičný rozvoj po dohode so zúčastnenými ministerstvami vydá podľa potreby podrobnejšie predpisy o verejnej súťaži, užšej súťaži a verejnom prísľube."

39. § 393 znie:

„§ 393

Podrobnejšie predpisy o podnikovom registri vydá vláda Československej socialistickej republiky, ktorá tiež upraví spôsob vedenia obchodných a spoločenstevných registrov."

40. § 394 znie:

„§ 394

(1) Štátna arbitráž Československej socialistickej republiky vydá po prerokovaní so zúčastnenými ministerstvami predpisy o hospodárení s obalmi.

(2) Predpisy na vykonanie § 186 vydá Štátna arbitráž Československej socialistickej republiky po dohode so zúčastnenými ministerstvami."

41. § 395 znie:

„§ 395

a) vydá predpisy potrebné na vykonanie tohto zákona, pokiaľ ich vydanie nepatrí iným orgánom;

b) ak to vyžadujú naliehavé potreby národného hospodárstva, upraví hospodárske záväzky na prechodný čas pre jednotlivé odvetvia (odbory) alebo organizácie odchylne od ustanovení tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie."

Čl. II

Prechodné ustanovenia

(1) Ustanoveniami čl. I sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1971; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj práva z nich vzniknuté pred 1. januárom 1971 sa však spravujú doterajšími predpismi.

(2) Dvojročná lehota, po uplynutí ktorej nemožno uplatniť právo na náhradu škody vzniknutej chybným plnením (§ 131 ods. 3) platí len, ak k chybnému plneniu došlo po 31. decembri 1970; ak k chybnému plneniu došlo pred 1. januárom 1971, platia pre zánik práva na náhradu škody doterajšie predpisy. Desaťročná lehota pri iných škodách, pokiaľ vznikli pred 1. januárom 1971, sa začína od tohto dňa.

(3) Ustanovenie § 378a sa 1. januárom 1971 vzťahuje aj na peňažné záväzky, pri ktorých došlo k omeškaniu pred týmto dňom.

Čl. III

(1) Organizácie sa môžu dohodnúť odchylne od ustanovení základných podmienok dodávky, pokiaľ to základné podmienky dodávky alebo iné právne predpisy nevylučujú.

(2) V prípadoch, keď ustanovenia § 152 ods. 2, § 171 ods. 3, § 192 ods. 2, § 201, § 215 ods. 1, § 230 druhej vety, § 246 písm. a), § 255, § 282 ods. 1, § 284, § 285 ods. 2, § 298, 302 a § 357 ods. 2 zverujú úpravu vykonávacím predpisom, môžu úpravu v jednotlivých prípadoch dohodnúť aj organizácie.

(3) Dohodou organizácií sa však nemôže znížiť zodpovednosť za škodu a - s výnimkou § 298 - zodpovednosť za chyby.

Čl. IV

Zrušujú sa

a) § 5, § 6, § 7 ods. 2 až 4, § 62, § 137, § 156 až 160, § 171 ods. 2, § 190 ods. 2, § 287 ods. 1, § 292 ods. 2, § 295 ods. 9, § 324 prvá veta, § 363 až 365 Hospodárskeho zákonníka č. 109/1964 Zb.,

b) § 1 zákonného opatrenia Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 13/1967 Zb. o úprave Hospodárskeho zákonníka a niektorých ďalších právnych predpisov,

c) § 82 až 85 vládneho nariadenia č. 100/1966 Zb. o plánovitom riadení národného hospodárstva v znení nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 169/1969 Zb.,

d) ustanovenia základných podmienok dodávky, pokiaľ upravujú vznik hospodárskych zmlúv alebo povinnosť ich uzavrieť.

Čl. V

Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov vyhlásilo úplné znenie Hospodárskeho zákonníka, ako vyplýva zo zmien a doplnkov vykonaných neskoršími zákonmi.

Čl. VI

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1971.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Štrougal v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.